

Ти — затичка продажна, хам, холуй,  
Мерзенна воша, м'ясо засмерділе,  
Клоака, що прибрала людське тіло,  
Ковтаючи сциклини похвали

Донощиків. Усі твої діла  
Тавром яснять на хрунячому рилі.  
Гадаєш, що немає заборола  
На всі твої паскудства? Віддали

Тобі усіх на вічну поталу,  
Й ти питимеш їм мозок із потилиць?  
Лайно собаче, гидяний упирю,

Ти, дірко з гузна, виблювку, байстря,  
З начальником у кишці за підпору!  
Твоїм знуцанням прийде край, потворо,

Аж сідницями ляснеш у бистрінь!